

44.

На основу члана 337. тачка 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, издајем

У К А З**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О ЗАШТИТИ ИНВЕСТИЦИЈА**

Проглашава се Закон о ратификацији Конвенције између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Републике Француске о заштити инвестиција, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Већа република и покрајина од 16. јануара 1975. године.

ПР бр. 374
16. јануара 1975. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
Киро Глигоров, с. р.

ЗАКОН**О РАТИФИКАЦИЈИ КОНВЕНЦИЈЕ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О ЗАШТИТИ ИНВЕСТИЦИЈА**

Члан 1.

Ратификује се Конвенција између Владе Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Републике Француске о заштити инвестиција, потписана 28. марта 1974. године у Паризу, у оригиналу на француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на француском језику и у преводу на српскохрватском језику гласи:

CONVENTION**ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE SOCIALISTE FEDERATIVE DE YOUGOSLAVIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FRANCAISE SUR LA PROTECTION DES INVESTISSEMENTS**

Le gouvernement de la République Socialiste Fédérative de Yougoslavie, et le gouvernement de la République française, désireux de favoriser en Yougoslavie les investissements français contribuant au développement des ressources économiques et des capacités productives de la Yougoslavie, sont convenus des dispositions suivantes, concernant la protection des investissements contre les risques non commerciaux:

Article 1er

Le gouvernement français pourra, après un examen cas par cas et dans le cadre de sa réglementation relative à la couverture des risques non commerciaux, accorder la garantie de l'Etat français à des investissements

КОНВЕНЦИЈА**ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ФРАНЦУСКЕ О ЗАШТИТИ ИНВЕСТИЦИЈА**

Влада Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Влада Републике Француске,

у жељи да потпомогну француске инвестиције у Југославији које доприносе развоју привредних ресурса и производних капацитета Југославије, договориле су се о следећим одредбама у вези са заштитом инвестиција од некомерцијалног ризика:

Члан 1.

Француска влада може, по извршеном појединачном разматрању и у оквиру својих прописа о покрићу некомерцијалног ризика, пружити гаранцију француске државе за инвестиције које фран-

effectués sur le territoire de la République Socialiste Fédérative de Yougoslavie, par les ressortissants français, personnes physiques ou morales, dans les conditions prévues à l'article 2 ci-après.

Article 2.

Ces investissements auront obtenu, dans le cadre de la réglementation yougoslave en la matière, l'agrément des autorités gouvernementales fédérales compétentes et feront l'objet de la part de celles-ci, à l'égard desdits ressortissants français, d'un engagement particulier comportant notamment le recours au Centre International pour le règlement des différends relatifs aux investissements, si, en cas de litige, un accord amiable n'a pu intervenir dans un délai de trois mois.

Article 3.

Le gouvernement yougoslave accordera aux investissements français un traitement juste, équitable et non discriminatoire.

Article 4.

Les ressortissants français, personnes physiques ou morales, bénéficieront pour les investissements visés à l'article 1er de la présente convention ainsi que pour l'exercice des activités professionnelles et économiques liées à ces investissements, du traitement le plus favorable accordé en la matière à des ressortissants de tout autre pays tiers par la législation yougoslave. Au cas où celle-ci serait modifiée dans un sens moins favorable, lesdits investissements resteront régis par les dispositions en vigueur à la date où ils ont été agréés.

Article 5.

Les ressortissants français, personnes physiques ou morales, ayant une participation directe ou indirecte dans des investissements effectués en Yougoslavie ne pourront être dépossédés de tout ou partie de leurs droits que pour cause d'utilité publique dans les seuls cas et selon les procédures prévus par la législation yougoslave et sous réserve du paiement d'une juste indemnité, fixée au plus tard au moment de la dépossession.

Article 6.

Le gouvernement yougoslave garantit le transfert libre et sans délai de l'indemnité visée à l'article 5 ci-dessus.

Le gouvernement français prend acte de la réglementation yougoslave qui autorise le libre transfert des revenus produits par les investissements étrangers.

La garantie visée à l'article 1er ci-dessus sera subordonnée, notamment, à l'obtention par l'investisseur français d'une garantie bancaire assurant le transfert libre et sans délai du produit de la liquidation éventuelle de son investissement.

Article 7.

Si l'Etat français, en vertu d'une garantie donnée pour un investissement réalisé sur le territoire de la République Socialiste Fédérative de Yougoslavie, effectue des versements à ses propres ressortissants, personnes physiques ou morales, il est de ce fait subrogé de plein droit à l'égard du gouvernement yougoslave dans les droits de ces ressortissants.

Lesdits versements n'affectent pas les droits du bénéficiaire de la garantie à recourir au CIRDI ou à poursuivre les actions introduites devant lui jusqu'à l'aboutissement de la procédure.

Article 8.

Tous différends relatifs à l'interprétation de la présente convention qui n'auraient pas été réglés dans

дуски држављани, физичка или правна лица, уложене на територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, под условима предвиђеним у члану 2. ове конвенције.

Члан 2.

За ове инвестиције треба да се добије одобрење надлежних органа савезне владе у оквиру југословенских прописа у овој области, и оне ће у погледу горе поменутих француских држављана бити предмет посебне обавезе ових органа, која нарочито укључује обраћање Међународном центру за решавање спорова који се односе на инвестиције, ако у случају спора у року од три месеца није могло бити постигнуто споразумно решење.

Члан 3.

Југословенска влада ће дати француским инвестицијама правичан, подједнак и недискриминаторни третман.

Члан 4.

Француски држављани, физичка и правна лица, у погледу предвиђених инвестиција у члану 1. ове конвенције, као и у погледу вршења професионалних и привредних активности везаних за ове инвестиције, уживаће најповољнији третман који у овој области југословенско законодавство признаје држављанима сваке треће земље. У случају да ово законодавство буде измењено у мање повољном смислу, ове инвестиције и даље ће бити регулисане према прописима који су важиви на дан када су оне биле одобрене.

Члан 5.

Француским држављанима, физичким или правним лицима, која непосредно или посредно учествују у инвестицијама уложеним у Југославији, могу се одузети сва или нека права само из разлога општег интереса и једино у случајевима и према поступцима које предвиђа југословенско законодавство, а под резервом плаћања правичне накнаде, утврђене најкасније у тренутку одузимања права.

Члан 6.

Југословенска влада гарантује слободан и неодложан трансфер накнаде предвиђене у члану 5. ове конвенције.

Француска влада прима к знању југословенске прописе којима се одобрава слободан трансфер прихода који потичу од страних инвестиција.

Гаранција предвиђена у члану 1. ове конвенције нарочито је условљена издавањем банкарске гаранције француском инвеститору којом се обезбеђује слободан и неодложан трансфер продукта евентуалне ликвидације његове инвестиције.

Члан 7.

Ако француска држава, на основу гаранције дате за инвестицију реализовану на територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, изврши плаћања сопственим држављанима, физичким или правним лицима, она се самим тим по сили закона, у односу на југословенску владу, уводи у права ових држављана.

Ова плаћања не дирају у права корисника гаранције да се обрате CIRDI или да наставе поступак покренут пред њим до његовог окончања.

Члан 8.

Сви спорови у вези са тумачењем ове конвенције који не буду решени у року од шест месеци

un délai de six mois par la voie diplomatique, pourront être soumis à la requête de l'une ou l'autre des Parties à un tribunal arbitral qui sera constitué de la manière suivante:

Chacune des Parties désignera un arbitre dans un délai d'un mois à partir de la date de réception de la demande d'arbitrage. Les deux arbitres, ainsi nommés, choisiront, dans le délai de deux mois après la notification de la Partie qui a désigné son arbitre la dernière, un troisième arbitre ressortissant d'un Etat tiers.

Dans le cas où l'une des Parties n'aura pas désigné d'arbitre dans le délai fixé, l'autre Partie pourra demander au Président de la Cour Internationale de justice de la désigner. Il en sera de même, à la diligence de l'une ou l'autre Partie, à défaut d'entente sur le choix du tiers arbitre par les deux arbitres.

La décision du tribunal arbitral sera définitive et exécutoire de plein droit. Le tribunal arbitral fixera lui-même ses règles de procédure.

Article 9.

La présente convention est conclue pour une durée initiale de dix années. Elle restera en vigueur après ce terme à moins que l'un des deux gouvernements ne la dénonce par écrit avec préavis d'un an.

En cas de dénonciation, la présente convention restera applicable aux investissements visés par ses dispositions et effectués pendant la durée de sa validité.

Article 10.

La présente convention entrera en vigueur dès qu'elle aura été signée et approuvée dans les formes prévues par les règles de chacun des deux pays.

Fait à Paris le 28 mars 1974 en double exemplair en langue française.

Pour le Gouvernement
de la République
Socialiste Federative
de Yougoslavie,
V. Giscard d'Estaing, m. p. Janko Smole, m. p.

дипломатским путем, могу се поднети на захтев једне или друге стране арбитражном суду који се образује на следећи начин:

Свака страна одређује по једног арбитра у року од месец дана, рачунајући од пријема захтева за арбитражу. Овако именована два арбитра бирају, у року од два месеца по саопштењу стране која је последња одредила свог арбитра, трећег арбитра који је држављанин једне треће државе.

У случају да једна страна не одреди арбитра у одређеном року, друга страна може затражити да га одреди председник Међународног суда правде. Исти поступак ће се применити, на тражење једне или друге стране, ако се два арбитра не сложе о избору трећег арбитра.

Одлука арбитражног суда је коначна и извршна по сили закона. Арбитражни суд сам утврђује своја правила процедуре.

Члан 9.

Ова конвенција се закључује за почетни период од десет година. Она остаје на снази по истеку овог рока ако је једна од две владе не откаже писменим путем годину дана унапред.

У случају отказа ова конвенција се примењује и даље на инвестиције предвиђене њеним одредбама које су биле уложене за време трајања њене важности.

Члан 10.

Ова конвенција ступа на снагу после потписивања и одобрења у оној форми која је предвиђена прописима сваке од двеју земаља.

Сачињено у Паризу, 28. марта 1974. године, у два примерка на француском језику.

За Владу
Социјалистичке Фе-
деративне Републи-
ке Југославије,
V. Giscard d'Estaing, c. p. Јанко Смоле, c. p.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

45.

На основу члана 337. тачка 1. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ФИНАНСИРАЊУ ФЕДЕРАЦИЈЕ

Проглашава се Закон о измени и допуни Закона о финансирању федерације, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Већа република и покрајина од 16. јануара 1975. године.

ПР. Бр. 375
16. јануара 1975. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
Киро Глигоров, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ФИНАНСИРАЊУ ФЕДЕРАЦИЈЕ

Члан 1.

У Закону о финансирању федерације („Службени лист СФРЈ“, бр. 35/72, 63/72 и 71/73) у члану 52. тачка 3. на крају тачка се замењује тачком и зарезом и после тога додаје се нова тачка 4, која гласи:

„4) давање позајмица републикама и аутономним покрајинама за санирање уништених и оштећених водопривредних објеката и давање позајмица фондовима република и аутономних покрајина које су угрожене, односно које су претрпеле штету од елементарних непогода, ради пружања хитне помоћи становништву.“

Члан 2.

У члану 53. став 1. мења се и гласи:
„О коришћењу средстава сталне буџетске резерве федерације за намену из члана 52. тачка 1. овог закона одлучује Савезно извршно веће, а о коришћењу средстава за намену из члана 52. тачка